

SOCIALISTES O SOCIALDEMOCRATES ?

En una carta publicada en el mes de febrer al Diari d' Andorra, vaig explicar la raó per la qual m 'havia afiliat al Partit Socialdemòcrata i, sense deixar lloc a dubtes, quin era el meu pensament en relació al socialisme a Andorra. També donava la meva opinió, en general, pel que fa als partits polítics de caire internacional al nostre país. Evidentment, aquelles raons i opinions són, avui, igualment vigents.

Vull, també, deixar clar d'entrada que, quan he fet eleccions, les he fet per guanyar i intentar canviar la manera de fer política que, al nostre país, tenien i tenen avui encara els grups conservadors-dels-propis-avantatges amb els que m 'he enfrontat. Penso que, també avui, tots els demòcrates de pensament progressista tenim la important i greu responsabilitat de fer tot el necessari per acabar amb la nefasta política que estem patint i, això, tot i que representi alguna o moltes renunciacions en coses no essencials.

Personalment, sols m' interessa un partit si té la, realitzable, pretensió de governar i de fer-ho per servir al país i als seus ciutadans. Aquest ha estat, sempre, la meva idea i cap altra qüestió me n'ha distret. Formar part d'uns equips de gent compromesa, unes propostes electorals realistes i el compromís de treballar en el seu assoliment, han estat les úniques cartes de presentació. O, si més no, això és el que sempre he intentat.

Així doncs, després d'aquesta exposició inicial, a títol de preàmbul, i de les meves idees i manera d' entendre la política, penso, abastament conegudes, no ha d' estranyar a ningú el contingut d'aquesta exposició i ponència que, ja ho sé, posa en causa el que deuen ser, per a molts, les bases inqüestionables d'aquest Partit. Potser, fins i tot, algú s'escandalitzarà i considerarà les meves propostes i reflexions massa "conservadores".

Jo invito a tots aquests a reflexionar partint de la base que som molts els que, encara avui, no tenim un concepte prou clar del que és, i convé que sigui, ser políticament progressista al nostre país. A mi em preocupen els temes que plantejo i em creen dubte pel que fa, exclusivament, a l'efectivitat real del Partit socialdemòcrata en el moment d'intentar arribar a una majoria de ciutadans d' Andorra. Em preocupen i, per això, voldria que se'n parlés. Si resulta que no és com jo ho entenc, que ja se n 'ha parlat molt o que, per a la majoria, ja està bé com esta, ho hauré d'acceptar...; si resulta, per contra, que hi ha més gent que té, també, aquestes inquietuds i dubtes, penso que haurà valgut la pena d 'haver fet aquesta modesta ponència i provocar la discussió que se'n pugui derivar.

Passaré al que és essencial.

a.- Vaig escriure en l'article abans citat que, tot i no considerar-me socialista, m'havia afiliat al partit socialdemòcrata perquè creia, això sí, que no era, especialment, un partit socialista i sí, un partit plural i amb voluntat integradora, format per socialistes de diferents graus, socialdemòcrates i també molta altra gent de diferents corrents de progrés i que, amb tota aquesta gent, m 'hi podria entendre.

La preparació del programa i la campanya electoral posterior, es van desenvolupar, en general, d'acord amb aquesta pluralitat, tot i que, al final, dos detalls importants la van trencar i van fer sorgir --0 semblar-ho - el predomini d'una idea sobre les altres, en detriment, al meu entenent, dels resultats finals de les eleccions.

M' explicaré.

Suposo que tothom és conscient que una bona part dels vots que es varen obtenir en les eleccions, provenien de gent amb una sensibilitat social però sense gaire convenciment socialista i, en algun cas, sense cap; ans al contrari! Aquests electors, però, varen fer confiança a gent que mai els havia decebut i que, en aquest cas, els havien convençut de la pluralitat i moderació del partit al que havien de votar i que, en realitat, no era el mateix un partit Socialdemòcrata que un partit socialista. N'hi va haver d'altres, però, que si bé inicialment estaven disposats a fer-ho, ja que, el Partit Socialdemòcrata, se'ls hi havia presentat com a plural i moderat, es varen repensar en veure uns símbols i unes persones que, per a ells, contradeien el que se'ls havia explicat.

Cartells amb una gran rosa vermella, clarament identificadora d'un partit amb una inequívoca definició ideològica (com es deia en l'espot, sense dir-la), i una publicació dos dies abans de votar! - on apareixien, quasi exclusivament, polítics socialistes dels països veïns (de països on manen o han manat els socialistes i no els socialdemòcrates !), varen fer, al meu criteri, la feina negativa i van donar raó a la campanya de por dels altres partits del país. Era el predomini dels simbolismes per sobre l'efectivitat electoral i la posada en safata, als nostres contrincants, d' arguments secundaris perquè poguessin confondre als electors i distreure'ls dels temes realment importants. Molts d'aquests electors es van considerar enganyats per les paraules dels que els havíem intentat convèncer .

Penso que en aquest país és on hem de fer política i, en conseqüència, s 'ha de tenir en compte que, avui per avui, encara s' esta poc acostumat a la utilització excessiva de colors, símbols o imatges de partit, especialment quan, aquests, són, per a la majoria de gent, un reflex de partits forans. Crec, per tant, que s 'ha de prendre cura de com s 'utilitzen i si realment el resultat que es busca justifica el seu us, o pot produir un efecte contrari.

D'altra part, crec també que els contactes públics amb personalitats socialistes o socialdemòcrates estrangeres s'haurien d'inscriure en un marc de relacions institucionals, més que de relacions entre partits amb interessos molt pròxims, donades les considerables diferències, polítiques i socials, d' Andorra amb la gran majoria dels altres països del nostre entorn. També i donada la nostra "mida", una excessiva confraternització amb els grans partits sols pot donar, al ciutadà i votant del país, la impressió d'un cert sucursalisme o supeditació que, ni ens interessa, ni volem, penso que ningú. Les formes, en política, com en la vida de cada dia, també són importants, tot i que, com és evident, ens interessa i no s'ha d'excloure, unes bones relacions amb aquells partits forans amb els que més ens hi podem entendre.

I, davant d'aquests dos fets - la rosa roja i les "fotos" - jo em vaig preguntar: que és, doncs, més important per a nosaltres, els símbols i els amics, o guanyar uns vots en base a un programa valent i sense renunciar als propis convenciments? lo penso que va ser un error, possiblement involuntari, i que el que hem de prioritzar és el programa i la nostra manera de fer i per això ho exposo aquí.

b.- Passades les eleccions i repassant els textos adoptats en el Congrés Constituent de data 17-06-2000, vaig llegir, en la Declaració de Principis i en el seu punt set, el següent: El partit socialdemòcrata a Andorra sorgeix de la voluntat comuna d'unes dones i uns homes que comparteixen els ideals socialistes internacionalment reconeguts....

Evidentment, aquesta frase em va sorprendre per la seva rotunditat i perquè vaig pensar que, ja que no era així en el meu cas, no seria, ni podria ser mai, fidel als principis bàsics del partit i, per tant, havia comès un error afiliant-m'hi. I, en aquest cas, la culpa era exclusivament meua per no haver-me llegit la dita declaració abans. Però això contrasta totalment amb la pretesa - i intentada - pluralitat i obertura del partit i amb la seva denominació de socialdemòcrata! Aquest és, altre cop, sens lloc a dubtes, un partit socialista. I ja m'esta bé si es defineixi així; el que ja no és tant normal és que els principis siguin uns i el que es digui després sigui diferent. Si quan es va redactar aquestes frases, els que hi van donar l'acord ho sentien així, és acceptable; si volem demostrar pluralitat i obertura i que sigui realment el partit socialdemòcrata, s'ha de canviar el redactat.

c.- I en darrer lloc, al partit se li va posar, en el logo, les sigles P .S. Arreu i de manera inqüestionable, les sigles P .S. signifiquen partit socialista i, insisteixo, no socialdemòcrata. No hi ha ambigüïtat, és així a tot arreu i així ho entén tothom i no hi ha excuses. Novament, no hi ha d'haver cap problema si el partit és, realment i únicament, un partit socialista. Altrament, si el partit és socialdemòcrata en el seu concepte més modern i amb tot el que això comporta, cal replantejar-se aquestes sigles. I voldria recordar a tothom que, els altres partits del país, es fan un especial plaer en anomenar, contínuament, partit socialista al nostre Partit i socialistes als seus membres, per a seguir fent por a una majoria d'electors. Les sigles no els desmenteixen.

Vull dir, finalment, que crec que l'única via per a fer d'aquest país quelcom de defensable i que no haguem d'amagar-nos de ser-ne ciutadans, és la moderna socialdemocràcia en la que hi tinguin cabuda i se sentin còmodes la majoria de la gent del país amb idees de progrés. Bé, potser molts no s'hi sentiran còmodes del tot, però ningú se'n sentirà exclòs i això, per a mi, és el més important. Perquè aquesta idea pugui ser una realitat, crec imprescindible introduir, en aquest partit nou, que, per tant, hem de voler que creixi dret i sense contraindicacions, els canvis que a continuació proposo i demano que s'acceptin.

I que consti, i em repeteixo, que respectaré i entendré que membres del partit vulguin que aquest sigui un partit socialista sense pal·liatius; demano, però, que, de ser així per a una majoria, se li canvi el nom i quedi clar el que és per a tothom. El meu desig és que, aquesta ponència, ajudi a aquest aclariment.

En conclusió de tot l'exposat, voldria que, en el futur, es tinguessin en compte els meus comentaris de l'apartat "a" i que el Congrés discuteixi i prengui una decisió sobre els punts que exposo a continuació:

PROPOSTES

1/

a.- Que es completin les sigles que constitueixen la identificació i el "logo" del partit i que, per tant, no siguin P .S. sinó P .S.D., que són, al meu entendre, les que han de definir un partit socialdemòcrata moderat i, endemés, tenen un caràcter més plural i, lògicament, identifiquen millor les diverses sensibilitats que hi ha dins del partit.

b.- Que, perquè ningú pugui confondre's amb altres partits d'altres països, s'hi afegixi d'Andorra o andorra.

La més clara identificació del Partit com a socialdemòcrata i, per tant, més moderat - que el diferenciarà, al mateix temps, del que podria ser un partit socialista - no ha de representar cap canvi ni cap trava pel que fa a permanència del partit dins de la Internacional Socialista, ja que, en aquesta, hi tenen cabuda totes les sensibilitats polítiques de progrés. L'adopció d'aquestes sigles no portarà, tampoc, a confusió amb cap altre partit existent o "intentat" del nostre país.

2/

Que es designi una comissió que s'encarregui de fer una proposta de modificació del citat paràgraf de la Declaració de Principis o qualsevol altre text dels adoptats pel partit que vagi en el mateix sentit, per un que sigui més propi d'un partit socialdemòcrata i doni cabuda a totes les sensibilitats assimilables als partits andorrans de progrés i, per tant, que siguem molts més els que ens hi pugem sentir identificats.

Gràcies a tothom.

Andorra a 30 de maig del 2.001

Josep Mª Beal